

Misijní neděle

JÁHEN JOSEF JANŠTA

Jáchymův dědeček, když byl mladý, vysázal se svým tatínkem alej jabloní podél úzké silnice stoupající z obce ke kapli Panny Marie na okraji rozsáhlého lesa. Od té doby se o stromy stará, zjara je prořezává a na podzim rozděluje stromy mezi vesničany, kteří sklízají úrodu.

ILUSTRACE: JIŘÍ VANČURA

V posledních letech však zájemců o úrodu ubývá. Na konci září si dědeček postěžuje: „Z deseti stromů jablka spadnou a nikdo je nesklidí.“ Jáchymovi, který se vypravuje na ministrantskou schůzku, je dědečka líto. V duchu se přidává k mamince, která brble: „Lidi jsou dneska líní, sedí u televize nebo jsou na internetu.“

Na schůzce pan farář připomíná klukům, že „za necelý měsíc budeme slavit misijní neděli. Budeme se modlit za misionáře, kteří přinášejí Krista většinou chudým národům. Domorodci rádi evangelium přijímají, ale mají často hlad. Misionáři jim proto dávají chléb, který zakoupí za peníze, které se vyberou na misijní neděli.“

Tomáš, vedoucí ministrantů, k tomu dodává: „Máte někdo nějaký nápad, jak bychom mohli získat peníze pro misionáře?“

Jáchym se hlásí: „V aleji ke kapličce jsou volné stromy. Mohli bychom jablka otrhat, posbírat a ve sběrně utřít peníze pro misionáře.“

Příští sobotu vyrazí k aleji ministranti se svými tatínky. Jáchymův dědeček přiváží na vleče traktor žebříky, košíky, bedýnky a pytle. Navečer jsou všechny bedýnky plné natrhaných jablek a v pytlích jsou jablka padaná. Dědeček je odváží domů a v pondělí do sběrně. Když pak přijde Jáchym ze školy, tak mu předává vydělané peníze: 3 450 Kč.

V noci se chlapci zdá sen. Domorodci nařikají, že nemají co jíst. Misionář ukazuje, že má prázdné kapsy. Tu přijíždí Jáchym s dědečkem a přiváží na vleče traktor bedýnky plné bochníků chleba. To je radost! Přichází Ježíš a laskavě zve chlapce: „Staň se misionářem.“

Jáchym přikyvuje. Probouzí se, sen mizí, ale on slib Ježíši zpět nebere. Představuje si, že jednou bude misionářem, bude děti učit náboženství a dávat jim chléb, aby neměly hlad.

JOSEF LAVIČKA

nás důležité, čeho si ceníme. Trochu se tématu hodnot dotkneme i v našem dnešním článku – budeme se věnovat ze světského pohledu nejdražším věcem. Artiklům, za které byli a jsou lidé ochotní platit opravdu obrovské částky, často právě proto, že je pro ně daná věc nějakým způsobem důležitá.

HOUSLE ZE ZLATA?

Ne, mluvíme-li o houslích, jsou samozřejmě ze dřeva. Přesto však mají rekordní hodnotu. Nejdražším hudebním nástrojem vůbec jsou italské housle „stradivárky“ nazývané „Lady Blunt“. Tento instrument vyrobený v roce 1721 byl vydražen v roce 2011 v Londýně za 9,8 milionu liber (asi 372 milionů korun).

ZLATO V HRDLÉ

Ted' vás, milí kluci, trochu vodím za nos. Mít zlato v hrdle znamená, že někdo krásně zpívá. Já chci ale zmínit něco jiného. A sice nejdražší hotdog na světě. Takzvaný „Juuni Ban“ prodávají v Seattlu v USA. Jeho příprava trvá dva týdny a pokrm obsahuje

30 cm uzené sýrové klobásy, hovězí maso, houby maitake, grilované cibulky, husí játra foie gras, černého lanýže, kaviár či speciální japonskou majonézu. Tento předražený „párek v rohlíku“ můžete mít za pouhých 169 dolarů, tedy kolem 4 000 Kč.

KDYŽ HOLUB PORAZÍ KACHNU

Věděli jste, že existují závodní holubi a že jsou mezi chovateli velmi ceněni? Největšího úspěchu se svým závodníkem dosáhl belgický chovatel Leo Heremans. Ten v roce 2013 prodal svého holuba s příznačným jménem Bolt na aukci za 400 000 dolarů (zhruba 10 milionů korun). Trochu jako chudý příbuzný působí v tomto srovnání kačer kachny pižmové pojmenovaný Big Dave, za kterého byl nový majitel v roce 2014 ochotný vydat téměř dva a půl tisíce dolarů (asi 60 000 Kč).

ŠLECHTIC MEZI HODINKAMI

Nejdražšími hodinkami, které byly dosud vydraženy, je model zvaný „Henry Graves Jr Super-complication“. Jedná se o kousek, jehož výroba trvala mistrům hodinářům 7 let (1925–1932). Navzdory svému stáří mají 24 funkcí – kromě jiného kalendář, stopky, 4 druhy zvukohry a mapu nočního nebe nad New Yorkem. V New Yorku totiž bydlel Henry Graves Jr., který si tento model objednal. Ten za strojek původně zaplatil 60 000 švýcarských franků. V roce 2014 se ovšem hodinky prodaly za 23,22 milionu švýcarských franků (asi 626 milionů korun). Dobrá investice, že?

K NEZAPLACENÍ!

Je tu ještě jedna věc, která musí být zmíněna, pokud mluvíme o vzácných věcech. Jde o tu úplně nejvzácnější komoditu všech dob. Prozradím vám, že se jedná o pokrm nejvyšší ceny, která ale už byla dávno zaplacená. A na rozdíl od výše uvedených věcí tu není pro toho, kdo jej zaplatil, ale pro každého z nás. Stačí vstoupit do Jeho klubu a usilovat o lásku k Bohu a bližním. Pán Ježíš nám dal v eucharistii sám sebe. Obětoval se za nás všechny. Zkuste si, milí ministranti, na tohle vzpomenout, když budete klečet u oltáře a zvonit při pozdvihování těla a krve Páně. Je to vlastně, jako bychom byli přítomní na aukci, kde se znovu a znovu platí ta největší cena každému z nás. A my při tom jako ministranti můžeme být přítomní na místech v první řadě.

Zdroje:
kniha Guinness World Records 2016

Je filozofie ideologií?

Nedávno jsem potkal kamaráda ze základní školy, a ten na mě volá: „Slyšel jsem, že učíš na univerzitě v Olomouci nějakou ideologii, je to tak?“ Z jeho strany to byl vtip, chtěl mě popíchnout. Vysvětlil jsem mu, že žádnou ideologii nevyučuji, ale zabývám se filozofií, a to je přece rozdíl.

Stojí za to se tedy dnes na chvíli zamyslet nad tím, jaký rozdíl je mezi ideologií a filozofií. Totiž mnozí si mohou myslet, že mezi těmito dvěma slovy není žádný rozdíl, a i ti, kteří tento rozdíl vnímají, nemusí zrovna umět rozlišit, v čem spočívá. Zkusme tedy společně najít nějaké argumenty pro to, že filozofové nejsou ideologové nebo nějaký politruc.

Začneme tím, co tato dvě slova znamenají a co způsobuje to, že někdo filozofii zaměňuje za ideologii. Přeložíme-li řecké slovo filozofie do češtiny, znamená to „láska k moudrosti“. Vedle toho ideologie znamená „soustavu myšlenek, názorů a představ, které nám utvářejí náhled na svět a společnost“. To, co se v obou případech setkává, je to, že se zde pracuje s myšlenkami. Totiž i moudrost bude jistým náhledem na svět. V tomto bodě však to společné končí. Obě oblasti se rozcházejí v tom, že zatímco filozofie se bude snažit o pochopení světa a věcí v něm, o rozumnost, o logičnost a správnost, ideologie pravdu nehledá. Ideologie je často lidem předkládána mocnými tohoto světa proto, aby je mohli lépe ovládat.

Jinak vyjádřeno, filozofie je láskou k moudrosti – ke správnosti, a protože každá láska předpokládá svobodu, i filozof je ten, kdo se jako svobodný po krůčcích přibližuje k Pravdě. Tu však v hrsti mít nikdy nebude, ale může se s ní kamarádit. A pak je zde ideologie, která člověka vrhá do vězení. Cílem zde není poznání Pravdy, ale přesvědčení o světě a společnosti z důvodu moci. Takovými ideologiemi byli a jsou například fašismus a komunismus. Jsou to fikce, které vedou k destrukci člověka a celé společnosti.

Vidíme, jak je myšlenkový svět důležitý a jak je důležité se správnému uvažování věnovat. Člověk tedy musí chtít poznávat Pravdu, to znamená milovat Ji, a pak nám Ona sama půjde naproti, jak to říká i kniha Moudrosti: „Moudrost se dává spátřit těm, kdo ji milují.“ (Mdr 6, 12).

FOTO: Maria - Adobe stock

OTEC JAN KOBLÍZEK

FOTO: Lukas Gajda, Alex Yeung, smpsy, ImagÉšine - Adobe stock